

מסכת שבת

פרק א

א. יציאות השבת שמים שהן ארבע בפנים, ושמים שהן ארבע בחוץ. כיצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים, פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חייב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני, או שנטל מתוכה והכניס, בעל הבית חייב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה, או שנתן לתוכה והוציא, שניהם פטורין. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה, או שנתן לתוכה והכניס, שניהם פטורין:

ב. לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה, עד שיתפלל. לא יכנס אדם למרחץ ולא לגרסקי ולא לאכל ולא לדין. ואם התחילו, אין מפסיקין. מפסיקים לקרות קריאת שמע, ואין מפסיקים לתפלה:

ג. לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה, שמא ישכח ויצא. ולא הלבלר בקלמוסו. ולא יפלה את כליו, ולא יקרא לאור הנר. באמת

אָמרוּ, הַחֲזֵן רוֹאֵה הֵיכָן תִּיבֹקֶת קוֹרְאִים, אָכֵל הוּא לֹא יִקְרָא.
כִּי־יֵצֵא בּוֹ, לֹא יֵאָכֵל הַזֵּב עִם הַזֵּבָה, מִפְּנֵי הָרִגֵּל עֲבָרָה:

ד. וְאֵלֹו מִן הַהֲלָכוֹת שֶׁאָמְרוּ בַּעֲלִית חֲנֻנְיָה בֶן חֲזַקְיָה בֶן גִּרְיֹון
כְּשֶׁעָלוּ לְבַקְרוֹ. נִמְנוּ וְרַבּוּ בֵּית שְׁמַאי עַל בֵּית הֵלֵל, וְשִׁמְנָה עָשָׂר
דְּבָרִים גָּזְרוּ בּוֹ בַּיּוֹם:

ה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין שׁוֹרִין דִּי וְסַמָּמִים וְכַרְשִׁינִים, אֶלָּא
כְּדִי שְׁיִשְׁוֹרוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבֵית הֵלֵל מַתִּירִין:

ו. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין נוֹתְנִין אוֹנִין שֶׁל פֶּשֶׁתָן לְתוֹךְ הַתְּנוּרָה,
אֶלָּא כְּדִי שְׁיִהָבִילוּ מִבְּעוֹד יוֹם, וְלֹא אֶת הַצֶּמֶר לַיּוֹרָה, אֶלָּא כְּדִי
שְׁיִקְלֹט הָעֵין. וּבֵית הֵלֵל מַתִּירִין. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין פּוֹרְשִׁין
מִצֻּדוֹת חֵיָה וְעוֹפּוֹת וְדָגִים, אֶלָּא כְּדִי שְׁיִצְוֹדוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבֵית הֵלֵל
מַתִּירִין:

ז. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין מוֹכְרִין לְנִכְרִי וְאֵין טוֹעֲנִין עַמּוֹ וְאֵין
מַגְבִּיהִין עָלָיו, אֶלָּא כְּדִי שְׁיִגִיעַ לְמָקוֹם קָרוֹב. וּבֵית הֵלֵל מַתִּירִין:

ח. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין נוֹתְנִין עוֹרוֹת לְעַבְדָן וְלֹא כֵלִים לְכוֹבֵס
נִכְרִי, אֶלָּא כְּדִי שְׁיַעֲשׂוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבִבְכָל בֵּית הֵלֵל מַתִּירִין עִם
הַשֶּׁמֶשׁ:

ט. אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, נוֹהֲגִין הָיוּ בֵּית אָבָא שֶׁהָיוּ נוֹתְנִין כָּלִי לָבֹן לְכוּבֵס נָכְרִי שְׁלֵשָׁה יָמִים קֹדֶם לַשַּׁבָּת. וְשׁוֹיִן אֵלּוּ וְאֵלּוּ, שְׁטוּעָנִין קוֹרוֹת בֵּית הַבַּד וְעִגּוּלֵי הַגָּת:

י. אֵין צוֹלִין בַּשָּׂר, בַּצֶּל, וּבִיצָה, אֲלֵא כִּדִּי שִׁיצוּלוּ מִבְּעוֹד יוֹם. אֵין נוֹתְנִין פֶּת לַתַּנּוּר עִם חֲשִׁכָה, וְלֹא תַרְרָה עַל גִּבִּי גָחָלִים, אֲלֵא כִּדִּי שִׁיקְרָמוּ פָנֶיהָ מִבְּעוֹד יוֹם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כִּדִּי שִׁיקְרָם הַתַּחְתּוֹן שְׁלֵה:

יא. מִשְׁלֵשְׁלִין אֶת הַפֶּסַח בַּתַּנּוּר עִם חֲשִׁכָה. וּמֵאַחֲרָיוֹן אֶת הָאוּר בְּמִדּוֹרֶת בֵּית הַמּוֹקֵד. וּבִגְבוּלִין, כִּדִּי שִׁיָּאֲחֹז הָאוּר בְּרַבֵּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּפִתְחֵינִי, כָּל שְׁהוּא: